

SAMOBORSKI LIST

God. XXII.

U Samoboru. 1. rujna 1925.

Br. 17.

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 20 D. — Plativo i tuživo u Samoboru

Uprava i uredništvo nalazi se
GLAVNI TRG br. 3
(tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvrćuju, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju.

Lijepi dani.

U posljednjem smo broju „Samoborskog lista“ rekli, da drugom polovicom kolovoza nastupaju „Veliki dani“. Zaista počev s 15. VIII. d. uključivo 23. VIII. osvanulo je nekoliko pravih historičkih dana i zbilj se historičkih događaja za hrvatski narod. Svečana povorka Hrv. Sokolstva dne 15. VIII. prije podne u Zagrebu bila je velebna i preko svakoga očekivanja uspjela. Njome je hiljadugodišnjica hrvatskog kraljevstva po zaslužnom i obljubljenom našem Sokolstvu najdostojnije proslavljena, što je time značajnije kad promislimo, kako je hrvatsko Sokolstvo baš posljednjih godina nemilosrdno, grubo i bezdušno proganjano bilo. Istoga je dana poslije podne dolazak Njih. Veličanstava kralja i kraljice u Zagreb na hrvatski sokolski slet predstavljao drugi historički događaj. Time je izražen svestrani poklon duhu velikoga Tomisava, priznanje hrvatskim 1000-godišnjim otadžbeničkim naporima te konačno opet priznanje hrvatskomu Sokolstvu, u sadašnjosti prvomu reprezentantu pri radu oko razvitka prave i zdrave narodne svijesti, tjelesne i duševne jakosti i borbenosti. Posjet Njih. Veličanstava u Zagreb je okrunjen potpunim uspjehom. Sokolske vježbe su impozantno počele, ali u Zagrebu skoro nevidjenom provalom običaja morale žalobiti bezuvjetno prekinute i odgođene biti. Podizanje sokolske mogile dne 16. VIII. također je od historičkoga znamenovanja, svršeno unatoč neprestanoga pljuska kiše. Taj je spomenik namijenjen budućim hiljadama godina narodnoga života, budućim pokolenjima, koja da bi moć i slavu premile nam hrvatske domovine sve više dizala i pribavila joj odlično mjesto u povjesti čovječanstva.

Što je strašni i razorni orkan pokvario greda produkcije članstva dne 15. VIII., to se je hvala Bogu barem djelomice popraviti dalo javnom vježbom, koja je u zamjenu priredjena dne 23. VIII., po lijepu vremenu, pred mnogobrojnim općinstvom, a uz sudjelovanje svih društava župe zagrebačke i daleke okoline.

Vježbalo se je sjajno, a oduševljenije općinstva nije bilo manje, nego li u svečanim momentima prijašnjih dana. Možda ga je dapače i nadkrililo te se na kulminaciju popelo, kad su posebnom vježbom nastupila braća iz Amerike. Oni po tome predadoše krasan dar: Sokola na stupcu, Hrv. So-

kolskomu Savezu, koji opet njima svakomu uruči prelijepu plaketu na uspomenu hiljadugodišnjice hrvatskog kraljevstva. Uz to se izlubiše te braća iz Amerike početi stupati na odlaz s vježbališta. U tome momentu spontano poleti prema njima veliko jato Sokolova, naročito seljačkih, u prekrasim svojim nošnjama, digiše na ruke braću iz Amerike te ih uz urnebesni pljesak i klicanje općinstva s vježbališta u triumfu van iznesiše. U tome je času velik dio općinstva od oduševljenja proplakao.

S bogom, nezaboravni veliki dani, a Vama, hrvatski Sokoli i Sokolice, neka ostanu ne samo slatkim uspomenom do smrti, nego vječnom ponukom i poticalom na vjernost hrvatskomu Sokolstvu, na ustrajan rad u njegovim redovima, i na težnju za neprestanim tjelesnim i duševnim usavršavanjem, čime ćete sebe i narod primaknuti idealima čistim i sjajnim, koji će Vam vječno pred očima lebdjeti, a njihovo Vas nasljedovanje učiniti sretnima i zadovoljima.

Posveta kapelice sv. Helene.

Na dan sv. Helene 18. VIII. 1925. posvećena je u Svetoj Heleni kraj Samobora nova kapelica sv. Helene.

A bio je divan dan.

Sunce je jasno sjalo, i u onom blistavom sjaju, pod onim nehom divno vedrim i modrim, bez svakog oblaka, a na onoj malenoj uzvisini — bijela bjelcata, — pred onim tamnim omorikama i zelenim brišima, granatim borovima i tananim trepetljivim brežama — bijelila se je nova kapelica.

Sagrađena je na historijskom tlu, gdje je nekada stajala kapela sv. Helene. Podignuta je na zemljištu, što je još zadnji ostatak nekadanjeg crkvenog posjeda, a vlasništvo je samoborske župne crkve. A vlasnik okolišnjog zemljišta i svetohelenskog kupališta pokojni Ljudevit Šmidhen, zaslužni samoborski načelnik, pokazao je i ovdje svoj smisao za ljepotu, iskazao je svoje poštovanje posvećenom tlu, kad ga je — već pred mnogo godina — zasadio onim drvećem, i tako je to tlo, odnekad posvećeno, a tako blizu Samoboru, gotovo tik kraj glavne česte, lako pristupačno, a opet nekako odijeljeno od svijeta zaklonjeno u zelenilu, — bilo kao opredijeljeno za kapelu.

Pa kad je ravnatelj samoborske škole g. Milan Lang, brat biskupa g. dra. Josipa Langa, imajući polag vilu i zemljište, zamislio tamo podići jedan svetački kip, — nije čudo, da se je ta misao proširila, pa da se je zaželjelo tamo podići novu kapelicu! Biskup g.

dr. Josip Lang to je dakako svojiski podupro. G. Milan Lang, gdja. Katica Lang njihova kćerka gdja. Marica Švarc pregnuše svim svojim bogoljubnim žarom, da se kapelica što prije podigne i da se što ljepše ukraši. Oni su pridoneli najviše. A i svi vrijedni Svetohelensćani i drugi dobrotvori — sami, iz vlastite pobude — pridonesoše svoj prinos. Imajući i ona tamo svoju vilu i ljetujući tik kraj gradilišta kapelice — pokojna gdja. Alica Derenčin, mila Samoborka, plemenitog srca, s osobitom je ljubavi pratila prvi rad. Ali ni nje, nažalost, nema više — —.

Tako je kapelica podignuta.

Nacrt za gradnju dao je Samoborac g. arhitekt Fran Gabrić; malenim dimenzijama, ali skladnim proporcijama odlikuje se lijepa gradnja. Zvono je nabavljeno u Ljubljani kao nekad i stara samoborska zvona. Dobivene su za žrtvenik svete moći Sliku svete, carice sv. Helene, kako moli pred nadjenim križem Spasiteljevim, a ukazuje se Majka Božja s Isusom, izradio je krasno, vanrednim umjetničkim slikar g. Oton Antonini. A kapelica čuva i rijetke uspomene! Tako kip maloga djeteta Isusa, ovjerovljenu kopiju čudotvornoga kipa u Pragu, a spomen na pokojnog biskupa Langa, pred kojim se je On mnogo godina molio! Obraz Kristov, otisnut na rupcu sv. Veronike, u ovjerovljenoj kopiji iz Rima, kojemu se je On klanjao! Raskelo, također iz sobe biskupove, pred kojim je On klečao, i klečalo, na kojemu je klečao!

Ovako krasna, u onom divnom okolištu, onog sunčanog dana okružena cvjetnim nasadima, na bijeloj, zvezin obrubljenoj zvizcom, a okićena hršljanom i bijelim cvjetovima, sa zapaljenim svijećama, — čekala je bijela kapelica posvetu.

I u 10 sati prije podne, kad je zvono s malenog zvonika zvonilo i prisutno općinstvo se bliže primaklo; kad je svećenik, g. kapelan Mato Halauš, uzašao uza stube; i kad su u povjetarcu zatrepale grane i zavjorili barjaci — hrvatske trobojnice, — te kad se je vršio lijepi obred: posveta kapelice, te blagoslov svetičine slike, — zakućala su življe mnoga srca. I doskora su zamjeli zvuci pjevane svete mise i zabrujao je pljev seljanki i čula se krasna propovjed.

I kad je propovjednik segnuo u davnu prošlost, kad je tu stajala prijašnja drevna kapela; kad je spomenuo najstarije sačuvane vijesti o onoj kapeli — tamo iz godine 1274. i 1277. —; te kad se je taknuo trških stoljeća, kad su i redovnici, nastanjeni uz kapelu morali uzmaknuti pred silom dušmanskom; te kad se je osvrnuo na daljna stoljeća, kad je kapela propadala, te godine 1834. konačno porušena, — zamjeli su se mnogi u svu tu prošlost.

I kad je izrazio svoju radost, što je tu podignuta nova kapelica, radovali su se mnogi s njime.

Ali kad je spomenuo, da neki preminu-
ši ne dočekaše izgradnje drage kaple: kad
je istaknuo, da bi kapelicu bio posvetio, da
bi u njoj bio prvu žrtvu Bogu prikazao zasigurno pokojni biskup dr. Josip Lang, onaj
dobri, sveti biskup Lang, ali ni on to nije
doživio — onda je proplakalo mnogo oko.
Ali uvjeren, s punim povjerenjem, nastavio
je propovjednik, da biskup — sveti bla-
gosivlje s neba!

I ljudi su skrušeno kleknuli i molili. I
doskora je u novoj kapelici bila odsužena
prva sveta misa. —

Prve nedjelje zatim, dne 23 VIII služio
je u kapelici pjevanu svetu misu monsignor
g. dr. Milan Beluhan iz Zagreba. I on je
izrekao krasnu propovjed. Poslje podne je
bila večernja. Bilo je pravo malo prošnje
i cijeli dan su kapelicu pohađali vjernici

I sigurno će tako k toj kapelici često
hrliti mnogi i mnogi. S. O.

Sokoli iz Amerike u Samoboru.

U izaslanstvu Sokolova iz Amerike bilo
je 9 glavne braće: 2 iz samoborske okoline,
2 iz Sjeverne Dalmacije, 1 iz okoline Senja, 1
iz Turopolja, 1 iz Slatine u Slavoniji te 2 iz
Slovenije. Oni se s više razloga odmah za-
interesovaše, da posebno pohode Samobor.
Tako je došlo do toga, da se u Samoboru
priredi mala akademija dne 22. kolovoza na
večer uz sudjelovanje iste Amerikanske braće.
Uz naš Sokol još je sudjelovalo i hrv. pjev.
društvo „Jeka“, ispunivši program s nekoliko
skladnih pieća, što je učinilo povoljan dojam
među članstvom jednoga i drugoga samob.
društva, kao i među ostalim građanstvom.

„Hrvatski Sokol“ i „Jeka“ dobro ispu-
niše svoju dužnost, a nastup braće iz Ame-
rike bio je koli na spravama, toli u njihovim
posebnim prostim vježbama upravo savršen.
Razdragano općinstvo im se je nastojalo o-
dužiti barem gromovitim pljeskom i prizna-
njem.

Mi im u ime svega građanstva svesrd-
no hvalimo za njihov dolazak, smatrajući ih
pri velikoj domovinskoj stvari zastupnicima
svih Hrvata, koji izvan domovine žive, dakle
onih u Sjevernoj Americi, Kanadi, Južnoj Ame-
rici, Australiji, Egiptu itd. Južna se je Amerika
izričito s njima saglasila i svoj im pristanak
dala. Mi smo gledali u njima kao neko sveto
poslanstvo, koje da nam ne bi nikada falilo
pri svečanim domovinskim zgodama. Naša
srca i misli drhtu za njima, kako su drhtala
i hleptila srca svih Srba za svakim vjernim
helenskim sinom, koji bi makar s koje strane
svijeta došao, da prisustvuje kod svetih olim-
pijskih igara, održanih u Elidi, prekrasnoj
dolini, pred gorostasnim hramom i kipom
gromovnika boga Zeusa. Kod te narodne sve-
čanosti Grci su se sastajali barem svake čet-
vrte godine. Dao bog i čestiti sinci Hrvatske
da bi se i naš svesokolski slet održavao ba-
rem svake četvrte godine, da nas onda u sve
većem broju pohađaju i mila braća iz daleke
tudjine.

Za požarnu sigurnost u Samoboru.

Požarna sigurnost jednoga mjesta od
eminentne je važnosti za čuvanje imetka opć-
nara.

Sve preventivne mjere, koje se predu-
zimaju u ovome pravcu, znače starije i skrb
oko dobra građanstva. Uputnije je naime u
pripremi držati sva sredstva za suzbijanje po-

žara, negoli iza koje požarne katastrofe konsta-
tirati nedostatke u održavanju svih onih mje-
ra i uvjeta, koji su potrebni da se požar, kad
bukne, može uspješno gušiti.

Za gašenje vatre hidranti su u jednom
mjestu od neprocjenjive važnosti. I Samobor
je sretan da ih ima. Nažalost oni ne zadovo-
ljavaju posve varog. zahtjeve. Predaleko su je-
dan od drugoga. Dok požarnički propisi tra-
že da budu u razmaku od 80—100 m. u na-
šem trgovištu oni stoje previše udaljeno i ne
mogu da zajamče uspjeh u gašenju.

Imajući vatrogasno društvo u vidu da
se preventivna požarna sigurnost ima nepre-
kidno održavati u svakoj naprednoj općini
upozoruje trgovišno zastupstvo na neke nedo-
statke u ovom pogledu i moli da se oni od-
strane u što skorijem roku.

Hidrante bi valjalo postaviti bezuvjetno
u Jurjevskoj ulici kod kuće Fanjkove, u Samo-
stanskoj ulici kod kuće Valečičeve, u Gajevoj
ulici kraj kuće Ignjca Stiploška; u Staro-
gradskoj ulici kod kuće Brezeka. U Livadi-
ćevoj ulici do kuće Hinka Golnera ima se
hidrant pridići, da bude u istoj visini sa tra-
toarom. Sada se taj hidrant nalazi u rigolu,
pa se uslijed toga redovno zatrpava pijeskom
i blatom. Dok se stav u red, treba ga čistiti,
a ovaj gubitak vremena mogao bi biti od
odsudne važnosti za slučaj požara.

Budući da ima ulica, gdje nema vodo-
pusta, a nit Gradna u blizini, umoljava se
ponovo trgovišno zastupstvo za 2 preseke
koje su nužne za dovođenje vode u ulica
kao što su: Strašnička, Toplička, Lešće kraj
grobilja

U ovom pravcu obratilo se ovdašnje
vatrogasno društvo na trg. zastupstvo, pa se
nadamo, da će ovi prijedlozi društva doći
po mogućnosti do uvažavanja u interesu od-
brane imetka našega građanstva. B. M.

Općinska Šikava.

Samoborska općina dobila je segrega-
cijom 15 rali krčevinskog zemljišta u Šikavi,
uvedena je u posjed godine 1905 po urbar-
skom sudu.

Tadanji načelnik g. Čop dao je po Liča-
nima iskrčiti ono krčevinsko tlo, proveo kanali-
zaciju, pretvorio tako onu pustiku u prvora-
zredne livade, podigao prihod općine godi-
mice za najmanje 70.000 K. Livade je općina
i mirno neprekidno uživala sve do mjeseca
Ipnja 1919. kada su seljaci iz obližnjih sela
ugnali svoje blago u Šikavu na pašu.

I tadanji upravitelj g. Kleščić zbilja pod-
nese kot. sudu protiv seljaka tužbu radi sme-
tanja posjeda, u kojoj navodi, da je općina
d znala, da su seljaci natjerali svoje blago
tečajem mjeseca Ipnja 1919. na pašu u opć.
Šikavu, ali imena vlasnika blaga nije mogla
doznati, jer su na paši zatečena djeca, koja
nisu ništa htjela kazati.

Istom 29. kolovoza 1919. kada je g.
opć. upravitelj kod kot. suda preslušan kao
svjedok u jednoj parnici, doznao je on za
imena seljaka pak je protiv istih podnio u
ime općine tužbu radi smetanja posjeda dana
30. kolovoza 1919., zaprimljenu kod kot. suda
pod brojem 5186.

Tužba je dakako prekasno podnesena,
jer ju je imala podnesti općina najkasnije dana
30. srpnja 1919. naime u neprekoračivom roku
od 30 dana u smislu § 1. zakona od 8. svi-
bnja 1891. o smetanom posjedu, dok je pre-
ma vlastitom priznanju blago na paši zatekla
mjeseca Ipnja 1919.

I tako su djeca seljaka izbacila iz fak-
tičnog posjeda i uživanja općinu, seljaci mirno

od mjeseca Ipnja 1919. dalje pa i danas uživa-
vaju opć. Šikavu, pretvorili su ono 15 rali
prvorazrednih livada u pašnjak, oštetili kanali-
zaciju, a općina i dalje od mjeseca Ipnja 1919.
pa i danas, plaća porez.

Priznati gospodarski stručnjak a vrlo
dobar poznavatelj Šikave izjavio je javno dana
3. studenog 1923. da je dotada već nanesen
gubitak općini sa jednim milijunom kruna.

Općina je sa tužbom radi smetanja po-
sjeda pala, kako je to u sjednici opć. zastup-
stva, 13. studenog 1923. izjavio g. načelnik
Šošarić, naime »da je općina izgubila otštetnu
parnicu u Šikavi, jer da je prekasno bila po-
dnesena. Sada treba da se podnese nova tu-
žba za smetanje posjeda.«

I ovaj nonsens neprigovoreno je saslu-
šalo općinsko zastupstvo.

I još uvijek nije općina podigla protiv
ozurpatora tužbu, da ih sudbeno prisili te joj
gruntovnoj vlasnici imaju u faktični posjedi
uživanje ustupit njezinu Šikavu.

Piscima pak članaka o Šikavi u »Samo-
borcu« od 10. VII i 25. VIII. sasvim su ne-
jasni pojmovi o nadležnosti javnih vlasti upra-
vnih i sudbenih.

Iz tih članaka proizlazi, da su seljaci na
pašu ugнали blago i u Šikave vlasnika župne
nadarbine, gdje. Eme udove pl. Partaš, gg:
Pavla Cesara, Eduarda Presččkog i nek. h se-
ljaka iz Luga.

I svi ti seljaci uzurpirujući si posjed
pravomoćnim su konačnim odlukama sud-
benim proglašeni krivim smetanja posjeda,
daljne im smetanje zabranjeno pod pojedince
navedenim u odlukama globama, eventualno
zatvorom.

Ele u smislu § 76 zakona od 8. svibnja
1890. o smetanom posjedu »ovrhu odluke
imade dozvoliti i provesti presudni sud« u
ovom slučaju kr. kot. sud u Samoboru.

Zar se smije opravdano i pomisliti, da
sud ne će moći uspješno svoje pravomoćne
konačne odluke i provesti protiv opornih se-
ljaka, kada sudu na njegov zahtjev imaju
državne vlasti pružiti asistenciju oružnika a
prema potrebi i onu vojništva

Ta to bi vodilo do bespravja, do anar-
hije, a o tom nema ni govora u upravnoj i
ustavnoj državi kraljevstva Srba Hrvata i Slo-
venaca. Sasvim je ispravno odlukom župan
zagrebačke oblasti podučio pritužitelje, da se
obrate na jedino kompetentni forum, ovdje,
kot. sud u Samoboru, jer se radi o sporu
privatopravne naravi, nipošto javnopravne
naravi, koji jedini spada pod kompetenciju
upravnih vlasti.

Dakle ne moljakti i tužakati, nego je-
dino od nadležnog kot. suda uporno tražit
realiziranje ovršivih konačnih odluka, čemu
će, a i mora, sud udovoljiti. —g—

Domće vijesti.

iz arhiva.

Radi obilnog materijala morali smo
ovaj put izostaviti podlistak »Kapelica sv.
Helene« i još neke druge stvari. Doći će u
naredni broj.

Javna vježba Hrv. Sokola u Samoboru

bit će u nedjelju 6. rujna u 4 sata poslije
podne u Anis-privreju na proširenom plesa-
lištu. Prema dosadašnjim vijestima doći će toga
dana velik broj hrvatskih Sokolova iz Zagreba,
te obližnjih mjesta kao Zaprrešća, Brdovca itd.
u Samobor.

Uprava naše selještice dozvolila je za
sva Sokolska društva, kao i pojedine Soko-
love, koji toga dana putuju u Samobor, po-
godnu vožnju sa 50% popusta. Prema tome
stoji vožnja iz Zagreba i natrag 7 D.

Za naše zvona

darovali su: Dr. Franjo Zagoda 100 Din. Anastazja, Danica i Ivan Kirin 100 Din. Odbor se zahvaljuje i prepor. čl. za daljne milodare.

Mjesna organizacija Saveza hrv obrtnika

Poziva članove kao i sve obrtnike ova ga srca, koji imaju obrtne dozvole za tje ranje obrta, da dodju u nedjelju dne 6. u 11 sati prije podne u trgovišnu vječnicu radi dogovora glede nadriobrti koji se u tako velikoj mjeri raznahao u našem srezu. Pozivlju se svi da bezuvjetno na taj važan dogovor dodju da se jednoč i tome zlu po obrtnike na kraj dodje.

Slika Matije Gubca

Prije nekoliko godina javio se neki Samoborac da imade sliku »Matija Gubec na stratištu« koju je slikao Quiquerac, za prodati. Umoljava se isti, da javi našoj upravi da li još posjeduje ovu sliku, radi historijske izložbe u Zagrebu.

† Franjo Jamnicki

civ. inženjer umro je 16. pr. mj. nakon duge i teške bolesti u 59. godini života. Sprovodu prisustvovala je »Jeka« korporativna kojoj je bio izvršujući član preko dvadeset godina i otpjevala tužaljku »Čuj nas gospodine« kod kuće žalosti. Pjevači »Jeka« nosili su pokojnika na groblje do zadnjeg mu počivališta. »Jeka« oprostila se nad otvorenim grobom sa svojim drugom sa tužaljkom od Esenhutha »Ned grobom« Dobrov. vatrogasno i Vojno Ve teranskodruštvo odati mu je posljednju počast kao svome članu utemeljaču. Osim društava pribivao je sprovodu velik broj našeg građanstva.

Pokojni Jamnicki bio je u čitavom kotaru poznata ličnost, s njime su dolazili u poslovni dodir i građani trgovišta Samobora i žitelji svih okolišnih sela. Bio je maran i revan radnik u svom zvanju, poštenjačina do skrajnosti, dobar drug i prijatelj. — Rastuženoj porodici naše saučesće a pokojnom Franji bila laka zemlja!

† Fanika Šoić preudata Mataušić

posjednica, majka trgovca g. Stjepana Šoića umrla je dne 16. pr. mj. u 57. godini života. Zemni ostanci pokojnice sahranjeni su dne 19. pr. mj. na našem župnom groblju. Sprovodu prisustvovao je velik broj našeg građanstva, osobito gospodja Bijaše brižna majka i marna gospodarica. — Rastuženoj porodici naše saučesće.

† Janko Boldin,

klesarski obrtnik, umro je 27. kolovoza nakon kratke i teške bolesti u Zagrebu kod svojih rođaka. — Pokojni Boldin nastanio se pred nekoliko godina u Rudarskoj dragi, pa je bio u Samoboru dobro poznat radi svojeg čvrstog značaja i plemenita srca. Bio je članom utemeljačem većim dijelom naših društava. Na sprovod poslaše Hrv. Sokol, Obrtno radničko, Vatrogasno i Veteransko društvo, članove da mu iskažu pojednju počast. — Laka mu zemlja!

Še naše pošte

Starešina pošte gdja Dabac imenovana je p. t. činovnikom IV. grupe II. kategorije 7. stepena, te je na vlastitu molbu dodijeljena na službovanje pošti Zagreb I.

Odja Dabac preuzela je poštanski ured u Samoboru godine 1918. pa je njime upravljala punih 7 godina. Ova je godine poštanski ured podržavljen, te je gdja. Dabac imenovana starešinom istoga. U Samoboru ostavlja gdja. Dabac radi svoje susretljivosti i ljubežljivosti napram strankama lijepu us-

ponemu pa joj želimo sve dobro prigodom njezinog premještenja.

Zaruke

Gosp. Vjekoslav Vrbanić, hravarski obrtnik, zaručio se za gđjom Ankicom Bastijančić, kćerkom gostioničara i posjednika gosp. Franje Bastijančića st. — Čestitamo.

Izbor opć zastupstva u općini Podvrh

Rezultat zbora opć zastupstva u općini Podvrh dne 30. kolovoza je sljedeći:

Šipački breg: Mko Mihelj-Luksić. Otrusevac: Lovro Matijašić. Adam Jazbinski Podvrh: preporno, dolaz do užeg izbora. Cerje: Tomo Rubinčić i Stjepan Petrić. Klokočevac: Juro Horvat i Ivan Bošnjak. Slanidol: Janko Gunčić i Ivan Brdarić. Noršić selo: Josip Ivković, Mijo Martinček i Mijo Kumar Rakovica: Alojs Bradač, Ivan Kupres i Vid Vraneković. Rude: Franjo Fresl-Roc, Antun Stengl-Grabner i Janko Prosoli. Domaslovec: Franjo Stanić, Mjo Belak, Rudolf Mihelić i Josip Lindić.

Posveta kapele sv. Obitelji u Lipovcu

Dne 15. kolovoza, na Veliku Gospu, obavljena je svečano posveta novo sagrađene kapelice sv. Obitelji u Lipovcu. Već zarana jutro polazile su čitave povorke ljudi sa sviju strana u Lipovac, našim pak je građanima i seljacima iz doljnih krajeva iz osobite susretljivosti industrijalna tvrdka g. Franka besplatno stavila na raspolaganje šumski vlak. Posvetu kapele obavio je župnik rudarski veleč. g. Rudolf Vjekoslav. Iza toga blagoslovljeno je i groblje, i novo zvono kapelice, komu je kumovao g. St. Mesić, upravitelj šumskog poduzeća Frank. Zvono je posvećeno na ime sv. Obitelji.

Bratovštini sv. Vida u Zaprešiću

darovao je g. Antun Kuhar iz Amerike D. 500. — Ugledali se i drugi Samoborci u ovaj lijepi primjer.

Pučkoj knjižnici i čitaonici

poklonio je gosp. Skendrović Stjepan 13 knjiga, na kojima mu najljepša hvala.

Regrutacija

godišta 1905 provedeno je 26. kolovoza, predočeno je 35 regruta od ovih je domaćih 15 a ostali su strani, koji su zamolili da ovdje budu regrutovani. Kao sposobni pronadjeno je 20 mladića.

Darovi za kapelicu sv. Obitelji u Lipovcu

Za uredjenje kapelice darovaše nadalje: gg. St. Mesić 500 D, A. Vuković. 100 D, F. Oslaković 100 D, gdja. Pesić 100 D, gdja. Gabrijela Bahovec 100 D; po 10 D: N. Cebušnjak, Pernar N. N.; po 5 D. Muraj N. N. Ivan Mažić, Janko Mažić, N. N. Ivan Brdarić, Juraj Gunčić, N. N. A. Bošković po 3 D. Muženjak, Sirovica, Repnec, N. N. Tkalčić, Julija Kirin, Juraj Dobrinec, Rubinić, Fanika Mažić, N. N., po dva D: N. N. N. N.

Svima darovateljima odbor za podignuće i uredjenje kapelice najusrdnije hvali, te se preporučuje za daljne milodare za uredjivanje kapelice.

Dijete palo u vapo

Ovih je dana poslije podne nesrećom pao 5 godišnji sinčić S. Matijašića, bačvara u Lugu, mali Francek, u jamu gdje se nalazilo živo vapno. Sirotan mali zagrezao je u istu skoro do pasa, te je zadobio teških opekliina skoro po čitavom tijelu, od kojih je i umro.

Umri u župi Samobor od 1.—31 VIII.

Franjo Celizić, selj., 28 god. Klokočevac, — Jaga Sečen r. Škiljan, selj. 59 god., Mala Rakovica; — Stjepan Trkulja, dijete, 2 mjes.

Samobor; — Franjo Husta, selj. 63 god. Slava gora; — Ljubica Sečen, dijete, 14 dana. Samobor; — Ivan Vitko, dijete, 1 mjes. Vrbovec Franjo Jamnicki, 58. god. Samobor. Jos'pa Vrbanić, dijete 6 mj. Klokočevac Franjica Mataušić, 57 god. Samobor. Jaga Kolman, 63 god. Domaslovec. Franjo Matijašić, dijete 4 1/2 god. Podvrh. Vid Šublin, 20 gov. Farkaševac.

Školstvo.

Početak škol godine

Danas je u svim osnovnim školama započela škol. godina sa službom božjom i zazivom Duha Svetoga. — Sjutra se započinje redovna obuka.

Danas od 5—7 sati poslije podne je upisavanje onih šegrti, koji još dosad nijesu polazili škole, a redovna obuka u šegrtskoj školi počinje se 4. rujna.

Imenovanje.

Ministar Prosvjete odlukom od 24. j. la postavio je svršenu učiteljsku kandidatkinju Boženu Toni za privremenu učiteljicu u državnoj osnovnoj školi u Mirnovcu s pravima činovnika 5. grupe II. kategorije.

Premještanje

Ministar Prosvjete premjestio je učiteljice: Tildu Sertić iz Jakovlja, sreza stubički u Samobor, po molbi. — Olgu Deml iz Mirnovca u Rudeš kraj Zagreba, po molbi. — Mariju Frlan učiteljicu u Sušaku, u Farkaševac kraj Samobora, po potrebi službe.

Proširenje škole.

Ministar Prosvjete odredio je, da se od ove školske godine proširi jednorazredna osnovna škola u Farkaševcu na dvorazrednu i pri istoj osnuje mjesto za novo učiteljsko lice. Ova je odluka bila od potrebe, jer je broj djece u školi Farkaševac tako porastao da je bilo nemoguće dalje tražiti, da svu tu djecu poučava i dalje samo jedno učiteljsko lice.

Sokolstvo.

Slavnom građanstvu trgovišta Samobor!

Hrvatski Sokol u Samoboru priredjuje dne 6. rujna svoju 16. javnu vježbu.

Kako tog dana dolazi u Samobor vrlo veliki broj Hrvatskih Sokolova i Sokolica iz raznih mjesta, to se rodoljubno građanstvo moli, da svoje kuće okiti hrvatskim zastavama, a građanstvo, koje stanuje od kolodvora u Perko č. voj ulici te na trgu Kralja Tomislava, moli se napose, da po mogućnosti okiti svoje prozore cvijećem, kako bi time pokazalo svoju simpatiju prema cijelom Hrvatskom Sokolstvu. Odbor.

Planinarstvo.

Planinarski dan na Plitvičkim jezerima održavat će se dne 6. i 7. rujna t. g. Uz hrvatske planinare doći će na naša divna Plitvička jezera također mnogobrojni slovenski i srpski planinari, da svi zajedno uživaju u prirodnim ljepotama, da se međusobno upoznaju i porazgovore o planinarskim zajedničkim interesima.

Za stan i hranu poskrbljeno je od strane središnjice iz Zagreba, pa se članovi kao i ostali prijatelji prirode pozivaju da se što više prijave za taj izlet.

Prijave prima drug i predsjednik Šoić iz Zagreba odlazi se u subotu dne 5. rujna t. g. u 22⁰⁰ s. sa glavnog kolodvora.

Vozni red samoborske željeznice

iz Zagreba

6⁰⁵ u jutro (samo nedjeljom i blagdanom).
8 sati u jutro
12¹⁵ sati (nedjeljom i blagdanima do Susedgrada)
14¹⁰ sati poslije podne
18³⁵ sati na večer (samo na radne dane)
20³⁰ sati na večer

iz Samobora:

6¹⁰ sati jutrom
8⁰⁵ sati (samo na radne dane)
12²⁰ sati o podne
18⁴⁵ sati na večer
21¹⁵ sati na večer (samo nedjeljom i blagdanima)

Dva mlada psića

čistokrvni „spici“, prodaju se (i pojedince) Poblize u upravi lista

Prava i najbolja

Samobor. muštarda

(Gorušica)

Malinov sok, svakovrsno ukuhano voće i marmelade

dobivaju se kod najpoznatije i najstarije samoborske radnje

Katarine Tončetić

Samobor, Starogradska ulica br. 35.

Veliki kredenz

politirani, prodaje se uz povoljnu cijenu. Upitati i pogledati u Perkovčevoj ulici broj 58

Gostiona

Franjo Tkalčić

(prije Ivan Budi)

Dnevno svježi zajutak, najbolja Plješivička vina od g. 1923.

Svaki dan svježe pivo na čaše.

Primaju se abonenti uz znatan popust.

Najljepša bašča. Ugodna hladovina

Preporučuje se

Franjo Tkalčić

gostioničar.

Tražim stan

od sobe kuhinje od 1 listopada. — Prodajem dućanske stalaže i veliki divan. — Upitati kod g. M. Vuje, Obrtnička ulica 28.

P. n. gg. gostioničari!

pivo Jelačić i Export

u buradi i bocama prodajem uz istu cijenu kao u zagrebačkoj pivovari.

Preporučujem se

Franjo Tkalčić

gostioničar.

Gostiona k Zvijezdi

preporučuje sobe za strance. Svaki dan izvrsne domaće kranjske kobasice Topla i mrzla kuhinja Cijene solidne Točna podvorba.

Toči se pravo Plješivičko vino. Lijepo i novo uređjena kugljana.

Društvo koje želi kugljati može se na istu abonirati pa za to vrijeme nemaju drugi pristup u istu.

Skladište piva „Union“ Ljubljana

gg. gostioničari mogu istu dobiti kod mene u svakoj kol čini.

Javna zahvala.

Svim prijateljima, znancima i rođacima koji su nezaboravnu našu suprugu, majku, punicu, baku, sestru, tetku i t. d.

Faniku Šoić predata Matanić

do hladna groba Sproveli, vijenci i cvijećem joj odar okitili, a nama svoje saučešće izrazili budi ovime izrečena naša najtoplija hvala.

Napose hvala g. dru. Antunu Angeru, koji je nastojao da joj teške bole ublaži, veleč. gg. župniku Zjaluću i kapelanu Halaušu, koji su je za vrijeme bolesti tješili. Hvala i svima koji su milu našu pokojnicu za teške joj bolesti posjećivali.

Obitelj Šoić Matanić

U Samoboru!

Gostionica „Gaj“

na glavnom trgu br. 19.

sa ljepo uređenim prostorijama te velikom i hladovinom bašćom.

Toče se prvorazredna samoborska, okička i plješivička vina, te uvijek svježe pivo na čaše i vrčeve, izvrsna domaća kuhinja uz toplu i mrzlu zakusku.

Primaju se abonenti.

Za točnu i solidnu podvorbu, te umjerene cijene jamči i preporuča se cij. općinstvu

Mirko Kirinić.